

Levél a szülőknek

Magyari Magdi Marika, IV. osztály

Lassan, de biztosan erősödik karácsonyvárásunk. A Kozmutza Flóra Hallássérültek Speciális Iskolájába járó gyermekek szüleinek ez az időszak kétszeresen is a vágyakozás jegyében telik, hiszen a karácsonyvárással egyidőben saját gyermekük érkezését is várják. Megérkeznek, biztosan. Magukkal viszik a szeptember óta összegyűjtött élményeiket, örömeiket, melyeket megosztanak szüleikkel, otthoni barátaikkal. Ehhez a beszámolóhoz járulunk hozzá a *Levél a szülőknek* iskolaújság legújabb számával, amelyben az iskolában történt eseményekről szóló írások mellett tanácsokat olvashatnak. Ugyanakkor néhány szülő gondolatait is megosztja Önökkel. Olvassák szeretettel! Kívánunk mindnyájuknak igazi készülődést az adventi napokban!

Iskolánk 125 éves születésnapja

Kiss Csilla, igazgató

Idén 125 éves a hallássérültek magyar nyelvű oktatása Kolozsváron. 125 év hosszú idő egy emberi élettel mérve, egy iskola életében már történelem. Sok küzdelem, harc a megmaradásért sok küszködés, de örömpillanatok is írótak az iskola történetének „nagy könyvébe”.

125 évvel ezelőtt, egyetlen teremben, egy tanítóval, 8 gyermekkel indult meg a tanítás Kolozsváron és kezdődött meg ugyanakkor az építkezés, adományokból a Honvéd utcai (ma Dorobanților) épületen. Az épület néhány év alatt elkészült, a diákok száma pedig egyre nőtt. (1990-ben a 190-et elérte). Az új, tágas épületet csak néhány évig használhatta az iskola, aztán ide-oda költözködött, nyomorúságos körülmények között működött, míg végül 1959-ben

focibajnokság, interaktív városnézés és sok más érdekes közös tevékenység tanulóinknak és a vendéggyerekeknek. Együtt ünnepeltek velünk volt kollégáink, partnereink és barátaink, támogatóink.

A rendezvénysorozat egyik fénypontja a flashmob-villámcsoport volt, amikor Kolozsvár főterén a hallássérült kórusunk jelnyelven adott elő egy dalt.

Volt kirándulás és életút-beszámoló, ahol sikereket elért, volt diákjaink meséltek a mostani diákjainknak. Az emléktábla-avatást megelőzően szakmai konferenciát szerveztünk, amit fogadás követett.

A szakmai konferencia témája *Perspektívák a hallássérültek oktatásában*, amelyen több magyarországi igazgató is bemutatta saját iskoláját és azt, hogy merre tart a hallássérültek oktatása Magyarországon. Iskolánk rövid történelmi bemutatása után megpróbáltuk felvázolni, hogy merre vezet az utunk napjaink közoktatási „viszontagságai közepette”. Célunk, hogy a hallássérült gyermekeket a legfiatalabb kortól felkutassuk, tanácsadásban, korai gondozásban részesítsük, a legszakszerűbb óvodai és iskolai oktatást kínálva. Ugyanakkor célunk az is, hogy pályaaorientációjukat és az életben való boldogulásukat elősegítsük. Kötelezettségünknek érezzük, hogy a gyógypedagógiai gondozásra szoruló valamennyi Kolozs megyei (és a környező megyékből származó) magyar sajátos nevelési igényű gyermek számára megfelelő oktatást biztosítsunk iskolánkban, egyéni vagy csoportos integrációban, és segítő pedagógusok által.

„Minden gyermeket elfogadunk olyannak, amilyen - azzá neveljük, amivé válni képes annak érdekében, hogy életesélyei a lehetőségeihez képest a legjobbak legyenek.”

Az emléktábla Koncz-Münich András alkotása

megkapta a jelenlegi épületet. Nem volt ilyen szép és tágas a volt szanatórium, lakókkal kellett osztozni rajta évtizedeken át, sok küzdelem és munka árán kapta meg jelenlegi arculatát. Tavaly szeptemberben hozzáillő nevet is kapott iskolánk: Kozmutza Flóra Hallássérültek Speciális Iskolája.

Októberben több napos rendezvénysorozattal ünnepeltük a 125 éves évfordulót. Vendégül láttuk ez alkalomból szinte valamennyi magyarországi hallássérültek iskolájának igazgatóját, a szegedi és a szabadkai partneriskolákból gyermekeket és kollégákat, a kolozsvári és Kolozs megyei speciális iskolák igazgatóit, néhány kolozsvári partneriskolából gyermekeket és kollégákat, a helyi és megyei vezetőség és a Tanfelügyelőség képviselőit. Volt érzékenyítő program a Magyar Református Siketmisszió irányításával, játszóház,

Ilyés Irén, iskolapszichológus

Kedves szülők!

Vannak, akik már évekkel ezelőtt megtisztelték bizalmukkal és ránk bízta gyermekük fejlesztését, nevelését és vannak akik idén ősszel először tették meg a hosszú utat iskolánkig. Hosszú utat írok, és nem csak azért, mert a legtöbb gyermek távolról érkezik hozzánk, hanem, mert hosszú utat kell bejárjon a szülő lélekben addig, míg rá tudja szálni magát, hogy átmenetileg elváljon gyermekétől és az iskolában hagyja. Nehéz ez. Talán nem csak egyszer kell megtenni ezt az utat, hanem éveken keresztül, újra és újra. Azért, hogy bizalmukat megszolgáljuk és megháláljuk, nap mint nap újabb és újabb lehetőségeket, eszközöket próbálunk találni, ami a gyermekeiket hozzásegíti, hogy ügyesebbek, okosabbak, egészségesebbek és boldogabbak legyenek. Jó érzés látni ahogy ők, ezt meghálálva, újabb és újabb lépéseket tesznek meg az önállóság felé, bizonyítják rátermettségüket, tudásukat, tehetségüket komoly versenyhelyzetekben. Bizonyítják, hogy jó barátai, segítőtársai tudnak lenni egymásnak jóban rosszban. Természetesen minden gyermeknél más a fejlődés ritmusa, hiszen mindegyikük más adottságokkal rendelkezik, ugyanakkor mindegyiküknek más-más akadályokat kell leküzdenie. Az iskolapszichológusi kabinetben folyó munka ezt a fejlődést, az akadályok elhárítását, illetve az akadályok leküzdésének elősegítését célozza. Azonban ahhoz, hogy ez a munka hatékony legyen szükség van ahhoz, hogy **az iskola és a család jól együtt tudjon működni**, a szülők otthon, a vakációkban folytassák az iskolában elkezdett munkát. Amennyiben a család és az iskola jól együttműködik, a gyermekben kialakul a **bizalom** tanár és szülő felé, illetve megerősödik az **önbizalom**. A jó szülő-gyermek kapcsolat, a bizalom és önbizalom nagyon fontos ahhoz, hogy ne alakuljon ki magatartászavar, agresszivitás, bepislés, lelki okokra visszavezethető tanulási akadályozottság, hogy csak a leggyakoribbakat említsük.

A bizalom az, ami segíti gyermekét abban, hogy szorongás nélkül tudjon az iskolában maradni, az önbizalom segíti, hogy a nehézségek, esetleg kezdeti sikertelenség ellenére küzdjön és jó eredményeket érjen el, fejlődjön. Ahhoz, hogy a gyermekben a biztonság és bizalom kialakuljon, fontos, hogy **a szülő mindig előre felkészítse arra ami következni fog**. Ne szépítse a dolgot, inkább arra biztassa gyermeket, hogy Ő ügyes, és minden rendben lesz. Ha iskolába kell jöjjenek, ne mondják, hogy csak kicsit kell maradjon, hanem pontosan beszéljék meg, hogy meddig kell maradnia, ne

váljanak el a gyermektől anélkül, hogy el ne búcsúznának, ne szökjenek el titokban. Ha orvoshoz kell menniük nyíltan mondják el, mi fog ott történni. Ha nem tudják a gyermekkel ezt szóban kommunikálni, kérjék az óvó néni, tanár segítségét, írják le, rajzolják le, mutassák be fényképen Neki, hogy mi fog vele történni. Így megelőzhető az, hogy a gyermek azt érezze, hogy Ő tehetetlen, kiszolgáltatott és szorongjon amiatt, hogy nem tudja mi fog történni vele a következő percben.

Várva várt időszak a vakáció, tudom, a legtöbb szülő ilyenkor szeretné megpróbálni ellensúlyozni az elválás okozta szomorúságot, mind maga, mind a gyermeke számára. A helyes szeretet és gyermekközpontúság azonban nem azt jelenti, hogy elhalmozom Őt mindennel, amit szeme-szája kíván, és

felültetem az ágy tetejére pihenni, hanem az, **ha ilyenkor a gyermek sokat lehet a szülővel, segíthet neki, beszélgetnek egymással**. A gyermek akkor érzi, hogy Ő igen is értékes, ha sikerül elvégeznie, helyesen megcsinálnia dolgokat. Akkor érzi, hogy jó kapcsolata van a szülővel, ha sikerül kommunikálniuk, mindegy, hogy jelelve, szóban, írásban, rajzban.

A karácsony ugyanakkor jó alkalom arra, hogy fejlesztő játékokat szerezzünk be a gyermek számára otthonra is. A hasznos ajándék megtervezésében segítségükre lehet, ha előzetesen kikérdezik győgyepedagógusaink véleményét.

Utoljára, de nem utolsó sorban pedig kiemelném, hogy nagyon fontos, hogy iskolába érkezéskor, illetve elutazás előtt szánjanak időt arra, hogy elbeszélgessenek a gyermekért felelős tanárokkal, osztályfőnökkel, nevelőkkel, illetve bejőjjenek az iskolapszichológusi kabinetbe. Csak szorosan együttműködve, egymás iránti tisztelettel tudjuk megvalósítani azt, hogy a gyermek egészségesen fejlődjön és jó úton haladjon.

Áldott, békés ünnepeket kívánok, és várom Önöket beszélgetésre, tanácsadásra!

Lépésről lépésre

Baranyi Ildikó, gyógypedagógus, speciális pedagógia szakos tanár és szakpedagógus
ELTE Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Kar Hallássérültek Pedagógiája Tanszék, Budapest

Ez év októberében vendége és felkért előadója voltam a Kozmutza Flóra Hallássérültek Speciális Iskolájának, ahol gyógypedagógus kollégáim mellett, megismerhettem az itt tanuló gyerekeket. Látogatásom kezdete egy szombat esti napra esett, így legelőször a bentlakó kicsik és nagyok kíváncsi, érdeklődő tekintetével találkoztam.

Másnap reggel meglátva a kertet, a játszóteret, a barátságos iskolaépületet, a folyosók falát díszítő színesebbnél színeesebb gyerekrajzokat, festményeket, plakátokat, tablókat, arra gondoltam, milyen jó is lehet ebben az iskolában diáknak lenni, hiszen már a falaiból is hívogató melegség és szeretet árad. Korai fejlesztős gyógypedagógusként utam az óvodába vezetett. Kíváncsi voltam, milyen lehet a kisebbek birodalma, milyenek ők maguk, és milyen játékokat, fejlesztő eszközöket látok majd. Itt sem volt hiány semmiben, de leginkább a bentlakó ovisok mosolyának örültem. Megnyugtató volt látni, hogy azok is, akiket a távolság miatt nem tudnak szüleik hétvégére hazavinni, jól érzik

magukat, és önfeledt játékkal, tartalmasan töltik el az időt. A gyerekek közül néhányan kézen fogva körbevezettek, megmutatták, hol étkeznek, hol alszanak, majd együtt játszottunk a szivacson és a kis asztalnál. A velük töltött időben kíváncsian figyeltem, hogy a hallássérült gyerekek hogyan használják a hallásukat, reagálnak-e hangokra, beszédre, és ha igen, milyen intenzitású hangingerek szükségesek számukra. Visel-e mindenki valamilyen hallást javító eszközt, milyen a gyerekek egymás közötti kommunikációja, nyelvi szintje. Hiszen az ő esetükben elengedhetetlen,

hogy mindenkinek legyen mindkét fülön egy-egy jól működő, a halláscsökkenés mértékének megfelelően beállított hallókészüléke, ami a további fejlődés alapját képezi.

Tapasztalatból tudom, hogy ha mindez nincs meg, akkor a gyógypedagógusok dolga nagyon nehéz, hiszen nem tudnak hatékonyan segíteni a hallási-fülelési képességek fejlesztésében. Ha a hallókészülék nincs jól beállítva, és a hallás nem éri el a beszédhallás szintjét a lényegesebb frekvenciákon, egy kisgyerek, hogy kapcsolatba kerüljön a környezetével, előbb-utóbb egyéb kommunikációs lehetőségeket keres. Erősebb gesztusokat, túlzott mimikát használ, elkezd szájról olvasni, idővel a hallásmaradványára egyre kevésbé támaszkodik, és csökken az esélye annak, hogy magas szinten sajátítsa el a hangos beszédet és felzárkózzon a halló társaihoz.

A jól működő, jól beállított hallókészülék mellett, hangsúlyozni kell a korai évek jelentőségét is. Minél korábban történik a hallássérülés felfedezése, annál nagyobb esélye van annak, hogy egy hallássérült kisgyerek megtanuljon beszélni. Éppen ezért, az óvodás és az azt megelőző éveknek nagyon nagy a jelentősége.

A gyógypedagógusok mellett a szülők is sokat tehetnek azért, hogy a gyermekük elinduljon a hangok világa felé. A közös tevékenységek, a játékok, a gyermekek megnyilvánulásainak észrevétele és lereagálása a gyermekeket megerősít abban, hogy érdemes próbálkoznuk, hiszen szüleik, környezetük (óvodájuk, iskolájuk) örömmel veszi mindezt és nyelvi mintát szolgáltat. Törekedni kell arra, hogy a gyermekek érdeklődését figyelembe vevő helyzeteket teremtsünk, és napi rendszerességgel egyéni társalgásban legyen részük.

Látogatásom során több gyógypedagógus kollégámmal beszélgettem a megismert gyerekekről, és még sok más egyéb szakmai kérdésről.

Csak reménykedni tudok, hogy a sok kedvességért, figyelmességért cserébe, ők is hasznosnak érezték ott létem, és hosszútávon gyümölcsözőnek érzik a közös eszmecserét, együtt gondolkodást.

Szeretném megköszönni az iskola vezetőségének, hogy írhattam Önöknek, meghitt, boldog, békés Ünnepeket kívánok mindenkinek!

Hírek az óvodából

Tőkés Tünde, gyógypedagógus

Szeptemberben benépesült az óvoda. Új "Esőcseppekkel" és "Napsugarakkal" gazdagodott Szívárványországunk: Bálint Rebeka, Boldizsár Noémi, Duța Robert, György Robert, Jankó Felházi Anna és Mihály Szilárd siettek felfedezni a Meseház és Tökházikó titkait. Tavalyi ovisaink: Ferenczi Ervin, Fonbank Krisztián, Gyárfás Zsolt, Kelemen Nimród, Lőrincz László, Máthé István, Nagy Kis Erika és Tankó Zsófia már első nap összebarátkoztak kis gólyáinkkal, és belevetették magukat az önfeledt játékba.

Minden nap csupa érdekes dolgokat végeznek az ovisok: tükör előtt mókáznak, mesékkel ismerkednek, zenélnek, énekeket, mondókákat tanulnak, rajzolnak, festenek, kézimunkáznak, különböző bibliai történetekkel is találkozva hétről hétre.

Az őszi folyamán sok vendég érkezett ovinkba. A magyar hallássérült oktatás 125. évének megünneplésekor számos hazai és külföldi vendég tette tiszteletét az óvodánkban.

Az óvoda ajtaja nemcsak a látogatók előtt áll

nyitva, hanem a gyermekek részére is nyitva áll. Az elmúlt hónapokban is nagyokat sétáltunk, kirándultunk a gyermekekkel. Októberben a botanikus kertbe látogattunk el sok szép termést, levelet gyűjtve ott. Idén is megtartottuk a hagyománnyá vált Szüreti mulatságunkat. A gyermekek rövid kis műsorral lepték meg szüleiket, majd együtt játszottak velük. Ez alkalommal meglátogattak tavalyi ovis társaink is. Jót buliztunk!

November 1-jén a közeli temetőbe látogattunk gyertyát gyűjtani, szeretteinkre emlékezni.

A Micimackó meséjét a Puck bábszínház előadásában tekinthettük meg, nagyon jól szórakoztunk.

A Mikulás érkezését is nagy izgalommal vártuk, idén sem kapott senki virgácsot. Advent időszakában együtt barkácsoltunk az első osztályosokkal. Elkészítettük az

adventi koszorúkat is, gyertyáit minden nap, a tízóraiás közben meggyújtjuk. Adventi barkácsdelutánokat is szerveztünk, ahol nagyon sok ötletes dísz, adventi koszorú, ékszerek készültek. Ezek eladásából a gyermekek számára szeretnénk valami hasznos játékot vásárolni.

Idén is új barátokra találtunk. A Kolozsvári

Református Kollégium óvodásaival és a Kolozsmonostori Református Egyházközség vallásórás gyermekcsoportjával partnerkapcsolatot létesítettünk. Ennek keretében gyermekrajzokat cseréltünk egymással, levelet küldtünk egymásnak, a Kollégium Katicabogár csoportja egy tevékenység révén megismerkedett a másság fogalmával, mese segítségével dolgozva fel nekik a témát. December 7-én részt vettünk a kolozsmonostori vallásórások gyerekprogramján. Énekeltünk, imádságot tanultunk, barkácsoltunk. Nagyon szép élményben volt részünk.

Mindannyian nagyon várjuk a vakációt, a karácsonyt, előtte a gyermekekkel együtt nagy izgalommal készülünk a Karácsonyi ünnepélyünkre.

„A szeretet soha el nem fogy.” (1.Korintus-I,13.)

A gyermekek és az óvoda munkaközösségének nevében az alábbi kis versikével áldott, békés Karácsonyt kívánunk mindenkinek!

Gyarmati Vici: Angyalhívogató

*Karácsonyi kicsi angyal, otthonunkba várunk,
énekszóval csalogatunk, pihenj meg most nálunk.*

*Zöld fenyőnk is felöltözött ünnepelő ruhába,
kicsi szívünk izgatottan érkezésed várja.*

*Apró csengők csilingelnek halk dallamot nekünk. Úgy
várunk Rád!*

Gyere gyorsan, ünnepelj most velünk!

Játékörletek a téli vakációra

Pető Júlia, óvónő

Azt szokták mondani, hogy rossz gyerek nincs, csak unatkozó gyerek. Ezzel az állítással én nagyon egyetértek! Ha egy rosszkedvű gyermek mellé leülünk játszani, olvasni vagy akár csak beszélgetni, a kis „ördögfiókából” egy csapásra érdeklődő, nyitott, kedves gyerek válik. Tanácsom minden szülőnek, hogy az ünnepi készülődés forgatagában is szakítson időt gyermekére és játszdjon vele!

Keress ugyanilyen színűt: Felemelünk egy tárgyat, megnevezzük a színét majd megkérjük a gyermeket, hogy keressen a lakásban bármit, ami ugyanolyan színű.

*** Terítsünk asztalt:** Megkérjük a gyermeket arra, hogy tegyen tányért mindenkinek az asztalra. Aztán minden tányér mellé egy kanalat és egy villát. Nagyon jó megfeleltető játék, a gyermekek élvezettel végzik a feladatot.

*** Cipőrendezés:** Családunk összedobott cipőhegyét rendezze a gyermek páronként. Versenyt is lehet szervezni testvérek között, hogy ki tud több cipőnek párt találni.

*** Készítsünk kirakóst:** Megkérjük gyermekünket, hogy rajzoljon egy képet, majd vágja szét 4-5 darabba, utána rakja össze.

*** Gombolás:** A gyermekek finommozgásának fejlesztésére nagyon jó gyakorlat, ha adunk a kezébe nagy gombos szvettert, hogy gombolja be, majd ki. Ugyanígy lehet adni neki kapcsos, cipzáros ruhaneműt is.

*** Válaszd szét:** magokat keverjünk össze, majd kérjük meg a gyermeket, hogy válogassa szét őket. A végén esetleg formákat is alakíthat ki a magokból.

*** Fűzzünk gyöngyöt:** Gyermeinknek adjunk vékony, de erős szálú cérnát és egy zacskó cső makarónit. Fűzze fel a makarónit a spárgára, utólag színezheti is vízfestékkel.

*** Rajzoljunk ceruza nélkül:** Töltsünk egy tálcára puliszkalisztet, simítsuk el és adjuk gyermekünknek, hogy mutatóujjával rajzoljon formákat a puliszkalisztbe.

*** Süssünk, süssünk valamit:** Tésztasütéskor vagy főzéskor vonjuk be a gyermeket a munkába. Kérjük meg, hogy a hozzávalókat ő mérje ki mérlegen, vagy számolja kanalként a mennyiségeket. Mindamelllett, hogy nagyon jól fejlődik a mennyiség fogalma, bővül a szókincse, tanulja, hogy hogyan készül a finom ennivaló, az együtt főzés nagyon jó alkalom a hasznos együttlevésre.

*** Társkereső:** Tiszta zokniknak kell társat keresni. Nagyon jó gyakorlat az azonosságok és különbözőségek felismerésének fejlesztésére.

*** Látok valamit:** Keressünk tekintetünkkel egy tárgyat a közelben, amit a gyermek is láthat, és anélkül, hogy elárulnám, hogy mi az, körülírom. A gyermeknek ki kell találnia, hogy mire gondoltam. Pl. Látok valamit, ami a falon csüng, kerek, számok vannak rajta. Mi az? Majd fordítva is eljátszuk, a gyerek írja körül és a szülő kell kitalálja mire gondolt.

*** Mi van a sapkában?:** Egy sapkába tegyünk bele minél különbözőbb tárgyakat és kérjük meg a gyermeket, hogy tapogatással ismerje fel, hogy mit fogott meg a sapkában.

*** Rádió:** Bármilyen tevékenységünkről tartsunk a gyermekek élő közvetítést, minden apró mozdulatunkat hangosítsuk ki. A gyermekek rendszerint nagyon mulatságosnak tartják, jól szórakoznak rajtunk, közben észre sem veszik, mennyit gyarapszik a szókincsük.

ESEMÉNYBESZÁMOLÓK

Vendégeskedés Szabadkán

Gherman Cristina, gyógyapedagógus

Valahányszor iskolánk meghívást kap testvérintézmények rendezvényeire, mindig hangyabolyként pezsdül fel. Kezdetét veszi a találgatás, hogy vajon kik azok a szerencsés tanulók és tanárok, akik eleget tesznek majd a meghívásnak.

Szeptember 26-án kora reggel kelt útra kis

csoportunk. Idén is négy olyan tanuló jött kirándulni, akik tanulásban, sportban, illetve magaviselet terén példaértékűek: a hetedikes Páll Krisztina és Bodoki Ervin és a nyolcadikos Balázs Erik és Roman Mihaela.

A hosszú út sem volt képes beárnyékolni jókedvünket és kíváncsiságunkat, sőt a szegedi és szabadkai ismerősökkel való találkozás öröme elfeledtette az egésznapos kocsikázás fáradalmait.

Szabadkai vendéglátóink élménydús és izgalmas

programot készítettek elő számunkra. A városnézéssel egybefont múzeum- és műemléklátogatás a borús idő ellenére is elkápráztatott gyereket, felnőttet egyaránt.

Volt ám részünk izgalmakban is a Rókatanyán, ahol a gyerekeknek kincsvadászat jellegű kalandjátékokat szervezett a Református Siketmisszió munkacsoportja. Öröm volt nézni, amint a vegyes csoportok teljes egyetértésben és remek hangulatban fejtették meg a rejtélyekkel tarkított feladatokat.

Harmadik nap alkalmunk nyílt Újvidékre látogatni kedves barátainkkal. A régi várban működő múzeumban sokmindent megtudtunk a régió múltjáról és az itt lakók szokásairól. Meglátogattunk még néhány gyönyörű kolostort, és hamar felfedeztük a moldvai kolostorokon láthatókkal rokon díszítőelemeket.

Nagyon sok élménnyel és emlékekkel gazdagodtunk, kedves házigazdáinknak köszönettel tartozunk az erdélyi vendégszeretetet is szinte felülmúló fogadtatásért és figyelmességért. Megtiszteltetés volt a szabadkai vendégeskedés!

Hazautunkat az elszakadás árnyéka, vagy a sok élmény és kevés alvás okozta fáradtság meglehetősen csendessé tette, de megvigasztalt a tudat, hogy alig három héten belül mi is házigazdai szerepbe fogunk kerülni.

Hallássérültek Országos Asztalitenisz- és Sakkversenye, Szeged, 2013.

Bolgár Brigitta, igazgatóhelyettes

A szegedi Klúg Péter Iskola idén 23. alkalommal szervezte meg a Hallássérültek Országos Diák bajnoksága keretében az asztalitenisz- és sakkversenyt 2013. nov. 15-17. között.

A versenyre Budapestről, Vácról, Kaposvárról, Debrecenből, Sopronból, Szegedről, valamint Szabadkáról és Kolozsvárról jelentkezett, összesen 80 versenyző. Iskolánkat Balázs Erik (VIII.A), Vajda Beatrix (VIII.A), Roman Mihaela (VIII.A) és Prezsmer Hunor (VII.A) képviselte.

Diákjaink nagyszerű eredményeket értek el:
Asztalitenisz:

- Vajda Beatrix I. hely - lány egyéni
- Vajda Beatrix - Roman Mihaela, I hely - lány páros
- Balázs Erik - Prezsmer Hunor I. hely - fiú páros
- Balázs Erik - Vajda Beatrix I. hely - vegyes páros
- Prezsmer Hunor - Roman Mihaela II. hely - vegyes páros

Sakk:

- Balázs Erik II. hely - fiú egyéni

Összpontszám alapján a verseny legeredményesebb

csapata iskolánk csapata lett.

Kolozsvárra került a Weltner Györgyné Ivánkay Mária, nyolcszoros siketlimpiai bajnok, a Nemzet Sportolója által felajánlott vándorszerleg.

Gratulálunk diákjainknak és felkészítő tanáraiknak a nagyszerű eredményekhez!

Ügyességi kerékpárverseny

Fodor Erika, nevelőtanár

Bicikli, bicikli, de gurul a bicikli... Hol? Kolozsváron a Polus Center bevásárlóközpontban. Mikor? 2013. november 10-én, vasárnap délelőtt.

Bicikli, bicikli, de forog a bicikli... Balázs Erik tekeri (I. hely), Siklódi Robi tekeri (II. hely), Gál Zsolt tekeri (III. hely), Prezsmer Hunor tekeri, Bortos Beni tekeri, Marc Lóri tekeri, Székely Karcsi tekeri, Vajda Bea tekeri (I. hely), Korodi Kati tekeri (II. hely).

Bicikli, bicikli, de gurul a bicikli... Hogyan? Akadályok között szlalomozni, keskeny deszkán, valamint deszkák között átmenni.

*Bicikli, bicikli, de gurul a bicikli...*Míg kerékpárosaink egymást követően tekerik, Bíró Andrea nevelőtanár bátorítóan követi, Fodor Erika nevelőtanár tapsolja.

Biciklit, biciklit...hm... nehéz szívvel letesszük s visszaadjuk gyerekeknek, szülőknek, akik szívesen kölcsönadták. A díjazás rendjén fölálltunk a dobogóra és fogadtuk a főszervező *Kolozsvár Teker Sportklub*, a társszervező városi rendőrség és a közel 60 kis és nagy gyerek, szülők, nézők elismerő szavait és a hatalmas tapsot.

Bicikli, bicikli...jövőre még fog gurulni...

Kölcsönös meglepetés

Boros Csilla, gyógypedagógus

Októberben iskolánk 125 éves születésnapját ünnepelte. Erre az alkalomra a III.A és IV.A osztályos tanulóink kis meglepetést készítettek a tanáraiknak és a személyzetnek. Izgatottan és lelkesen készültek erre az ünnepre, hiszen nagyon várták, hogy egy mosolyt csaljanak arcunkra meglepetésükkel. Ez idő alatt tudtukon kívül valakik figyelték a szorgalmukat, kedvességüket, és pár nappal később őket is

meglepetés érte. Közölték velük, hogy ügyességüket megjutalmazták egy kis pénzbeli ajándékkal, amit együtt költsön el a két osztály. Közösén úgy döntöttünk, hogy elmegyünk egyet pizzázni. Így tehát egy hétfő délután pizzázni voltunk a Iulius Mallban, ahol

nagyon jól éreztük magunkat együtt. Köszönjük szépen mi is az ajándékot!

Töklámpások délutánja

Oros Boglárka, gyógypedagógus

Minden második pénteken négy osztály nevelőtanárai közös tevékenységeket szervezünk. Egy csésze tea mellett mondókákat, énekeket tanulunk, s közben valami szépet alkotunk. Ezeken az együttléteken részt vesznek a III.B, IV.B, az V.A és az V.B osztályos gyermekek.

Őszi tevékenységeink közül az októberi töklámpás készítésről írok röviden. A hangulatos délutánon bekerültek az osztályba a különböző formájú, színű és méretű tökök, amelyeket a gyerekekkel közösen „megvizsgáltunk”, beszélgettünk róluk. Rárajzoltuk a kívánt formát, majd kivágtuk.

Mindenki kivette részét a munkából - lett a töklámpásnak szeme, csinos szemöldöke, szája, orra, de még haja is. Mécseseket helyezve a tökökbe, igazi

l á m p á s s á
varázsolódtak - a gyerekek legnagyobb örömére. Az i g a z i t ö k l á m p á s

készítése mellett papírból is hajtogattunk kis tököcskéket. A tevékenység végén - jutalomként az elvégzett munkáért - finom sült tököt ehattunk. Jókedvvel és jóllakottan

fejeztük be a tevékenységet. Biztos vagyok abban, hogy Both Lóránd, Fekete-Marczikó Diána-Regina, Halászy Gergely, Erdei Evelin, Tatár Eduárd, Modi Roland, Sipos Lóri, Boda Krisztina, Jere Diana, Székely Karola, Vajas Tímea, Rus Tímea, Sebestyén András, Simon Noémi, Sütő Hajnalka, Tóth Attila tele élményekkel ment haza a tevékenységről megmutatva, hogy bár nem vagyunk egyformák, nagyon jól tudunk együtt dolgozni.

Régészeti ásatás—program

Koncz-Münich András, képzőművész

Érdekes programban volt része azoknak a gyermekeknek, akik a kolozsvári Romulus Ladea Képzőművészeti Líceum diákjaival közösen részt vettek a november 17-i tevékenységen. A tevékenység során „régészeti ásatásokat” végeztek az iskolánk udvarán. Ekkor

kerültek a felszínre a kerámia műhely kincsei. Közben beszélgettünk a különböző mesterségekről, így a régész munkájáról is. Nem titkolt cél volt e tevékenységgel a képzőművészeti iskolás diákok érzékenyítése - betekintést nyerhettek a hallássérült gyermekek mindennapjaiba, megismerhették a képzőművészeti alkotásaikat.

A szocializációs tevékenység utolsó mozzanata a talált kerámia darabok restaurálása volt. A gyermekek nagy szakértelemmel végezték az ásatást, s ezzel egyidőben a halló társaiknak megmutathatták értékeiket.

Tabletek az oktatásban - már nálunk is!

Polacsek Tamás, gyógypedagógus

Fundația
Orange

Az Orange mobilszolgáltató támogatásának köszönhetően az idéntől izgalmasabbá válik az oktatás a nagy osztályaink számára. Tablet PC-k használatát kezdtük meg különböző tantárgyak oktatása során. A tanárok feladatlapokat készítenek, amelyeket ezúttal nem papíron kapnak meg a diákjaink, hanem Samsung Galaxy Note 10.1 tableteken. A tabletek megsokszorozzák az érdeklődést, nagy az izgalom, amikor egy-egy osztály hozzájut a tíz tablethez. Majdnem minden tantárgyból, anyanyelvből, matematikából, földrajzból, biológiából, környezetismeretből, fizikából, kémiából, polgári nevelésből, képzőművészetből készülnek tabletre való digitális tartalmak.

Egyelőre csak a próbaüzem történt meg, de januártól már a nagy osztályok hetente egyszer vagy kétszer valamilyen órán találkozni fognak a tabletekkel.

A tanárok részéről rengeteg munkát igényel a digitális

tananyag előkészítése, de megéri, mert a színes, interaktív tartalom nagyon megkönnyíti a megértést. A digitális tartalmak, virtuális feladatlapok a kolozsvári Evoline cég erre a célra kifejlesztett programjával készülnek. Az elkészült tananyag nem csak a mi iskolánk számára készül, hanem jövőre elérhetővé fogjuk tenni valamennyi romániai hallássérülteket oktató iskola számára.

SZÜLŐK ÍRTÁK

Néhány szó az autizmusról

„Az autizmus nem betegség. Beteg valaki akkor, ha ma még náthás, holnap pedig már nem lesz semmi baja”. Az autizmus fejlődési zavar, éppen ezért nem is gyógyítható, de fejlesztéssel látványos javulást lehet elérni. A tünetek nagyon sokfélék lehetnek. A kommunikáció területén vannak olyanok, akik egyáltalán nem használnak beszédet. Mások kifejezetten sokat és jól beszélnek, de ennek a minősége nagyon különleges. Nem csak a beszéd, hanem a kommunikáció egésze sérül. Ugyanez a helyzet a viselkedés és a szociális kapcsolatok terén is. Sokan gondolják, hogy az autista emberek mindig valamilyen különleges tehetséggel rendelkeznek. Sajnos ez az állítás így nem állja meg a helyét, de vannak olyanok, akiknek nagyon jó a mechanikus memóriájuk, tehát hosszú évekig emlékeznek dátumokra, hozzájuk tartozó eseményekre. Emellett nagyon fejlett lehet a zenei hallás, a rajzkészség, tehát vannak olyan jellemző területek, amelyek az autizmusban érintetteknél kiemelkedők lehetnek. Ez azonban nem jellemzi az összes érintett gyereket és felnőttet. Ami mindig megfigyelhető, az

egy nagyon egyenetlen képességstruktúra.

Ez azt jelenti, hogy valaki a kommunikáció terén nehézségekkel küzd, de más területeken, például a rajzban, megfelel az életkorához tartozó szintnek. Az autista személyek külsőre semmiben nem különböznek nem autista társaiktól. Ha valaki lát egy szép kisgyereket, aki már nyolc éves, akkor bizonyos viselkedést és teljesítményt elvár tőle. Amikor viszont egy másilyen, különös és nem helyénvaló viselkedés jön helyette, akkor előfordul, hogy az emberek úgy gondolják, hogy ez a gyerek nem elég jó és nem aranyos. Pedig ő nem tehet arról, hogy így viselkedett. Nehéz ma eltérőnek lenni bármilyen szempontból. Bármilyen lehet, ami miatt furcsán néznek rá. Az autizmus pedig tényleg különleges.”

(részlet Őszi Tamásné, az Autizmus Alapítvány munkatársának sajtónyilatkozatából)

„Honnan is kezdenék én egy ilyen fogalmazást, amelyben át kell lépnem az én édes testvéremnek, Benikének, a számunkra megérthetetlen, de ugyanakkor csodálatos világába? Azt mondhatnám, hogy a mi kapcsolatunkat egy teljesen eltérő és egyedi hangulat jellemzi. Számtalan olyan dolog létezik, amit nem tudunk egymásnak megadni, viszont még több olyan van, amit semelyik két másik testvér között nem lehet megtalálni.

Sok idő volt szükséges ahhoz, hogy megértsem, mit is jelent igazából az, hogy Beni legyen az én testvérem, milyen felelőségeket hordoz ez magával. Megértettem, hogy én kell legyek számára a legerősebb támpillér, mindig mellette fog kelleni legyek. Tudomásul vettem, hogy ez életre szóló dolog, habár tudom, hogy nem leszek képes minden helyzetben azt megadni a testvéremnek, amire igazán szüksége lenne.

A Beniről való gondoskodás egy óriási felelősség számomra, és megtanított arra, hogy az életet és a világot más szemszögből is megfigyelhessem. Én tiszta erőmből igyekszem számára egy jó testvér lenni, megadni neki azt, amire szüksége van: türelem, megértés és szeretet. Ő semmi mást nem kíván részünkről, emiatt én kötelességemnek érzem azt, hogy ő úgy érezhesse magát, mint egy befogadott és szeretett gyermek”.

(az autizmussal élő Beni testvére)

„Mit is mondhatnék én, mint édesanya, egy ilyen komoly gondolatmegnyilvánulás után?...Csak azt, hogy két gyönyörű gyermekem van, mindegyik a maga módján. Olvastam egyszer, régen, egy verset, aminek egy pár sora örökre a szívembe vésődött: *Áldottak mindazok, akik olyannak szeretnek amilyen vagyok és nem gondolnak arra, hogy milyen lehettem volna.*

Engem is megtanított az élet, hogy annak tudjak örülni ami van nekem, apró dolgoknak, minden együtt töltött napnak, minden mosolynak, kis sikereknek, hisz jó tudni azt, hogy az emberek boldogsága nem a külalaktól, nem az intelligencia hányadostól függ, hanem attól, hogy elfogadjuk-e, megértjük-e őket, érezzük-e őszinte szeretetet irántuk. Igyekszem sokat gondolni a jó dolgokra, szeretni egyformán mind a két gyermekemet, kiegyensúlyozott lenni a családom érdekében, és így készülünk Karácsonyra, ami nálunk mindig csodálatos szokott lenni.”

(Beni édesanyja)

A legszebb karácsonyi ajándék

Nemrég arra kért bennünket kislányunk tanító nénije, hogy vessük papírra egy szép karácsonyi emlékünket. Sokat gondolkodtam, mit is írjak, hiszen egy lelkészcsalád karácsonya nagyon eseménydús.

Ahogy az elmúlt évek karácsonyi emlékei között kutakodtam, eszembe jutott a legszebb karácsonyi ajándék, amit valaha is kaptunk.

Minden karácsonyt megelőzően, feleségemmel együtt azon vagyunk, hogy egy szép, meghitt karácsonyi műsorral kedveskedjünk a gyerekeink részéről

mindazoknak, akik Szenteste ellátogatnak a templomba. Így megy ez már 12 éve, mióta lelkész vagyok. Ki tudja hány karácsonyi verset, éneket, betlehemes játékot tanítottunk be ezek alatt az évek alatt gyerekeinknek.

Sajnos kislányunkat nem tudtuk rendszeresen templomba vinni, mint más szülők, de a Szenteste, az számára is ünnep volt, hiszen a templomban is jár az angyal. A gyülekezet már rég nagyon elfogadta az ő másságát, s talán a legmeghatóbb volt a gyermekek viszonyulása Borókához.

A karácsonyi ünnepi műsor közepette ott téblábolt mindig a gyermekek között, s míg mások a versüket mondták, ő közben széles mosollyal mindig a verset

mondó kezét fogta éppen. Nehéz volt elfogadni, hogy hosszú éveken keresztül sok-sok gyereket tudtunk betanítani egy karácsonyi műsorra, de ez valamiért nem adatott meg kislányunk esetében.

Néhány esztendeje azonban Valaki nagy meglepetéssel készült bennünket megajándékozni. Elkészítette a legszebb karácsonyi ajándékot, becsomagolta egy gyönyörű teremtésbe, egy kislányba, s hosszú évek elteltével megajándékozott bennünket is egy karácsonyi verssel. Ez a Valaki az Úristen volt, aki kitartó küzdelmünket és Belé vetett hitünket a következő rövid verssel ajándékozta meg: „Kicsi vagyok, székre állok, boldog Karácsonyt kívánok.” Ez a vers Boróka szájából hangzott el. Nekünk akkor ez volt a legnagyobb és legértékesebb ajándék a „fa alatt”.

Ma is Ő a legnagyobb ajándék számunkra. Hála legyen az Úrnak érte!

Azt kívánjuk minden kedves szülőnek, sorstársunknak, hogy Szentestén nézzen gyermekére, s lássa meg benne a legnagyobb karácsonyi ajándékot.

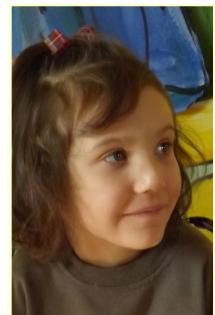
Áldott, békés, boldog karácsonyi ünnepeket kívánunk iskolánk minden alkalmazottjának, pedagógusának, és minden szülőnek.

Sok szeretettel Boróka szülei, Levente és Enikő.

Felházi Mária Andrea

„Nagyon nehéz a szülőknek és főleg az édesanyáknak megválni kiskorú gyerekeiktől. Ez nekünk sem volt könnyű döntés, mivel azt hittem, hogy ha pár napig nem látjuk egymást, Anna úgy érzi majd, hogy eldobtam őt magam mellől. De végül, a szív és a józan ész közötti küzdelemben az ész győzött. A kezdeti félelem, kétely helyét lassan teljesen átvette a remény és a pozitív fejlődésben való bizalom, mivel pár hét után kislányunk olyan dolgokat tett meg önállóan, amit öt és fél év alatt itthon nem tudtunk neki megtanítani. Minden apró tett, ami új nála, óriási öröm nekünk, mert tudjuk, hogy mekkora munka eredménye ez. Hálásak vagyunk a szakértelemmel és türelemmel végzett munkáért, amit az iskola pedagógusai és teljes személyzete tesz a gyerekeinkért.”

Fonbank Gizella Esbeta

„Olyan jó érzés végignézni egy-egy szerepet, amit ügyesen előadnak gyermekeink. Ilyenkor érezzük azt a hatalmas szeretetet, amivel egész évben körülölelik gyermekeinket. Jó azt is tudni, hogy bármi problémája van a szülőnek, bizalommal fordulhat az óvónőkhöz, gyógypedagógusokhoz, ha tudnak, mindig segítenek. Megnyugtató érzés tudni, hogy jó kezekben vannak gyermekeink.”

Nagy Kis Erzsébet és Béla

„Nagyon hálásak vagyunk, hogy megismerhettük a Kozmutza Flóra Speciális Intézetet, és, hogy kislányunk, Erika is ott tanulhat, mint óvódás. Nagyon sok köszönettel tartozunk az óvoda munkaközösségének, akik részt vettek a kislányunk fejlesztésében és sok mindent el tudtak vele érni, amit mi itthon sajnos nem érhattünk el 3,8 éves koráig. Köszönet és hála mindenkinek a sok gondoskodásért, odafigyelésért, a sok-sok foglalkozásért, és mindazért, amit a gyermekeinkért tettek és tenni próbálnak. Mély köszönet és hála mindenkinek!”

Ádám Gyöngyvér

„Kisfiam, Attila, egészséges gyerekek közt tanult négy évet Székelyudvarhelyen. Fontos volt számunkra, hogy mellettünk legyen, ezért a családi házunkhoz közel eső napközibe irattuk. Mivel Attila hallássérült gyerek, tudtuk, hogy ezen változtatnunk kell. Ahogy teltek az évek, egyre inkább foglalkoztatott a kérdés, hogy mi lesz a továbbiakban, iskoláskorban. Egy távolabbi speciális iskola gondolata többször felmerült, de a távolság miatt gyorsan elhessegettük magunktól. Nagy elhatározás volt, de meggyőztük magunkat, persze pedagógusok segítségével, és úgy gondoltuk, hogy nagyobb esélye lesz a fejlődésre a kolozsvári hallássérültek iskolájában. Így hét éves korában kezdte el tanulmányait ebben az iskolában. Persze az elején nagy volt a szülői izgalom és kétségbeesés. Hogy fogja bírni a családtól való távollétet? Hogy fogjuk viselni mi, szülők a nagy távolságot? De ma már örülünk ennek a döntésnek, mivel látjuk a jó gyümölcsöket. Gyermeünk

jobban viselte, mint gondoltuk, hétről hétre fejlődött és ügyesedett. Szereti barátait, osztálytársait, tanárait, nevelőit.

Köszönjük az iskola minden alkalmazottjának, hogy biztosítják a családi hangulatot, maximálisan fejlesztik gyermekeinket és figyelembe veszik érdekeiket. Ajánlom minden sorstársunknak, hogy ne hagyják figyelmen kívül ezt a csodálatos iskolát, ahol gyermekeinket teljes odaadással nevelik, tanítják és önállósítják.”

Őszi bál az iskolában

Z A (B) B Á L

Az idén is megrendezésre került a hagyományos őszi bál. Sok fejtegetés után úgy döntöttünk a VII. A osztályosokkal, hogy az idei bál a Z A (B) B Á L nevet kapja.

A bál megelőző napjaink a szervezkedésről szóltak. Nagyon sok szép dekorációt és kelléket készített a két osztály közösen. Külön köszönet illeti ezért Runcan Ilona és Tuvos Ilona tanár néniket, akik nagyon sokat segítettek ötleteikkel, munkájukkal illetve a szabványok megvalósításával.

Izgalommal vártuk a bál napját. Felvettük a legszebb ruháinkat, hajunkat eligazítottuk, kéz mi voltunk a házigazdák. Sok versenyszámot tervezünk erre az alkalomra. Olyan játékokat próbáltunk tervezni amelyekbe kicsi és nagy egyaránt bekapcsolódhat. Volt bulis tánc, szabvány dobálás, dobókockás játék, szabványalás, képek készítése őszi termésekből.

A próbák végén mindenkit végigkínáltunk az őszi találgatással. Sok díjnyertes volt ezen a tálcán, többek között sütekek, alma, szőlő, kócska, gerstenger, patogatott kukorica, illetve az ingyenesnek, színesnek szabványalás. A versenyszámokat buli követte, ahol a gyermekek sokat táncoltak.

Köszönjük szépen az igazgató néniknek a támogatást, a szakos néniknek a türelmet, illetve Katona Laci szüleinek a rengeteg segítséget.

VII. A osztály és

VII. B osztály

Enin

Sandra

Laci

Lanyika

Tibike

Laci

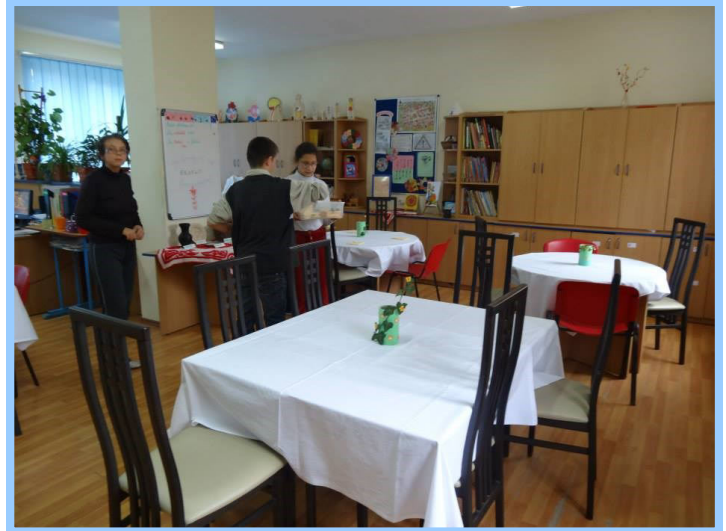

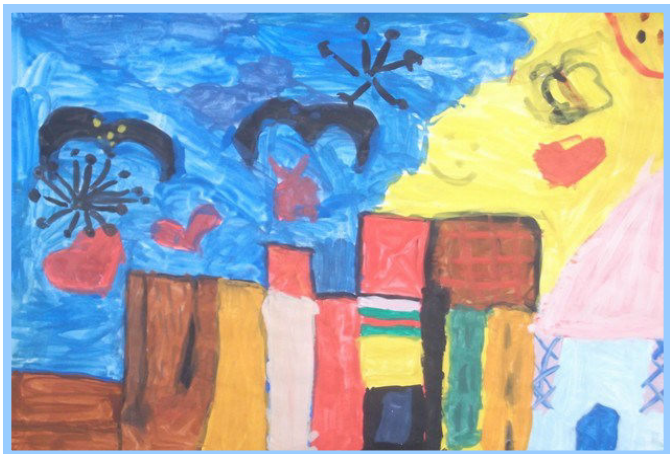
Vendégfogadás

Vacsora a vendégekkel a XI-dik osztályban

Amikor az iskolánk 125 éves lett, meglatogattak vendégek Szabadkáról és Szegedről. Mi egy hagyományörző vacsorával vártuk őket. A menüt a tanárnémek gondolták ki: előétel (vimentla, kolbász, sonka, körözött, paradicsom, uborka, stb.), gulyás, kiütöskaldos. Reggel Margit tanárném elkezte gyúrni a tésztát a kiütöskaldoshoz. Amikor megkelt a tészta bemutatta, hogy kell készíteni. Ezek után következett a gulyás előkészítése. Megpuoltuk a zöldegeket és felforaltuk. Ekkorra megsült a kiütöskaldos, ami nagyon jól ízlett ki. Deutánra a gulyás is megfőtt. Ezalatt feldisznítottuk az osztályt, megterítettük az asztalokat és üdvözlőt is tettünk közre.

Után Támasz tanár úr leült a városba megmérni a jelöl körust. Miatm vége lett, mi Sietünk vissza az iskolához. Megérték a vendéggyerekek és nagyon ízlett nekik a vacsora. Minden úgy sikerült, ahogy mi terveztük, a vendégeknek tetszett a vendégfogadás. Vacsora után elmosogattunk és lementünk a tornaterembe a többi gyerekekkel bulizni. Nagyon kellemes élmény volt nekünk a vendégfogadás és reméljük, hogy még látogatjuk őket.

„Advent a várakozás megszentelése. Rokona annak a gyönyörű gondolatnak, hogy meg kell tanulunk vágyakozni az után, ami a miénk. Gyermekkorunkban éltünk így. Vágyakoztunk arra, ami biztosan megjött. Télen az első hóesésre. És várakozásunk ettől semmivel sem volt kisebb, erőtlenebb. Ellenkezőleg, nincs nagyobb kaland, mint hazaérkezni, hazatalálni, beteljesíteni és fölfedezni azt, ami a miénk. És nincs gyengébb és jogosabb birtoklás se, mint szeretnünk azt, ami a miénk, akit szeretünk és aki szeret minket. Csak a szeretetben, csak az ismerősben születhet valódi „meglepetés”; lehetséges végeérhetetlenül várakoznunk és megérkeznünk, szakadatlanul utaznunk és szakadatlanul hazatalálnunk. Minden egyéb kaland, minden egyéb megismerés és minden egyéb várakozás véges és kérdéses. Így értem azt, hogy a karácsony a szeretet és advent a várakozás megszentelése. Az a gyerek, aki az első hóesésre vár, jól várakozik, s már várakozása is felér egy hosszú-hosszú hóeséssel. Az, aki szeretni tudja azt, ami az övé - szabad és mentes a birtoklás minden görcsétől, kielégíthetetlen éhétől - szomjától. Aki pedig jól várakozik, az időből épp azt váltja meg, ami a leggépiesebb és legelviselhetetlenebb: a hetek, órák, percek kattogó, szenvtelen vonulását. Aki valóban tud várni, abban megszületik az a mélységes türelem, amely szépségében

Áldott, békés Karácsonyt!

Kozmutza Flóra Hallássérültek Speciális Iskolája
400171—Kolozsvár, Gruia utca 51. szám
Tel.0264-432086 Fax 0264-432623
www.siketek.ro